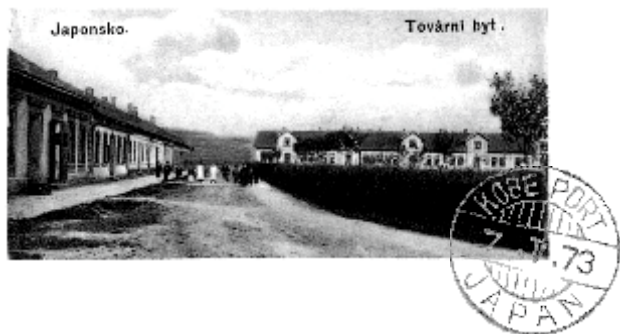

*Skutečnost předstihne každou fantazii,
poněvadž fantazie přece jen musí počítat s jakousi pravděpodobností.*

Mark Twain

POZDRAV Z JAPONSKA

Jednou, když jsem byla ještě malá a bydleli jsme v Japonsku, nám domů přišel dopis. Bylo to takové malé psaníčko, psané modrým inkoustem, ale bylo na první pohled něčím zvláštní. Držela jsem ho v ruce, otáčela na všechny strany a v duchu se ptala, kdo nám to píše. Rukopis mi byl povědomý, a protože jsem byla hodně zvědavá, dopis adresovaný mému tátovi jsem otevřela a četla: Milá Vlasto, Karle a děti...

Ale takto své psaní vždycky začínala naše babička ze Vřesníku, říkala jsem si. Otočila jsem stránku dopisu, koukla na poslední větu a tam skutečně stálo napsáno: S pozdravem vaše babička.

Ale vždyť ona před třemi měsíci zemřela, o prázdninách jsme ji pochováli! Tak znovu kouknu na obálku a teprve teď si uvědomím, že je celá posetá razítky. Snažím se je rozluštit, ale vůbec mi to nejde. Jsou to nějaké znaky, až teprve dole na zadní straně spatřím čitelné české razítko a vedle něho velkým písmem psané JAPAN.

A teprve teď mi to všechno došlo! Naše babička, která přece moc dobře věděla, že bydlíme v bytech, které před sto lety dal pro své zaměstnance postavit továrník Jína a říká se jim Jínovy byty, a že se nacházejí v Japonsku, pojala naši adresu skutečně netradičně!

Velkým písmem na obálku vymalovala:

Pan Karel... Jínovy byty

Bělohrad - Japonsko

A tak babiččin dopis obletěl celý svět. Pobyl v Jugoslávii a zatoulal se i za oceán, kam se nikdo z nás nikdy nepodíval.

Jenom babiččino psaní, které nás z tak velké dálky, a snad i z onoho světa, velice mile pozdravilo.